

en Reform; men det er vistnok ogsaa ligesaa vist, at disse Reformer i vore Skattelove vilde deels midlertidig og deels bestandig give mindre Indtægt. Det er altsaa ikke muligt at reformere dem, medmindre man sætter Regjeringen istand til ad anden Veie at skaffe tilsvarende Indtægt tilveie. Jeg sigter naturligviis nærmest til Toldlovgivningen og Sportellovgivningen. Tolden vil rimeligviis, naar den skal reformeres, komme til at give noget Mindre i Indtægt; men, selv om den i Tidens Længde vil give ligesaa Meget som nu, saa vil det i hvert Fald vanskeligt indgaaes, at den jo foreløbig i nogen Tid efter, at Lovgivningen er omordnet, giver noget Mindre. Hvad Sportellovgivningen angaaer, da er denne Bessatning af den Natur, at en Omordning, som kan tænkes antagelig, ikke alene en kort Tid, men sikkert for bestandig, vil give mindre Indtægt for Statskassen. Naar dertil føies, at Loven skal være skiftet til at kunne bruges under extraordinaire Tider til at give Statskassen temmelig betydelige Midler, for at sætte den istand til at bære store overordentlige Udgifter, saa vil man see, at den Skat, som man maa tænke sig kan blive og vil blive opkrævet efter Loven, er saa betydelig, at det er af den allerstørste Betydning, at de Regler, hvorefter den opkræves, ere af den Natur, at man virkelig kan troe, at Befolkningen kan faae og vedligeholde en Følelse af, at man dog tilnærmelsesviis har truffet det Rette. Mindretallet har den Overbeviisning, at hverken Regjeringens eller Fleertallets Forslag ere skiftede dertil, men at de begge lide af saa betydelige Mangler, at det vil vise sig, at de, naar de sættes i Virksomhed, ingenlunde vilde kunne virke paa en saadan Maade, eller blive opfattede af Befolkningen paa en saadan Maade, at det lader sig gjøre derigjennem at indkræve Betydeligt. Jeg troer ikke, jeg behøver — og skal heller ikke gjøre det, for ikke at forlænge Diskussionen — at opholde mig ved de Mangler, der flæbe ved det af Regjeringen forelagte Forslag. Deels bleve disse Mangler foruden af Andre ogsaa af mig meget stærkt fremhævede ved Sagens første Behandling, deels har Stillingen i Udvalget været en saadan, at

Alle have været enige om at forlade dette Grundlag, og følgelig tør det ventes, at de Herrer, som dog muligen kunde gaae ind paa Regjeringens Forslag, her i Thinget ere saa saa, at man ikke kan tænke sig dets Lovforslag blive vedtaget. Jeg skal derfor ene opholde mig ved det af Fleertallet fremsatte Forslag og skal da anføre, hvorfor jeg og de øvrige Medlemmer af Mindretallet ikke troe at kunne gaae ind derpaa. Jeg skal kortelig bemærke, at, naar vi dog til en vis Grad have sluttet os dertil, saa maa dette ikke opfattes paa den Maade, som om vi dog tilnød ere istand til at lade os nøie dermed. Skulde vor Dagsorden ikke blive vedtagen, skulde vi komme til at stemme over Fleertallets Forslag, saa see vi os nødsagede til at stemme derimod. Men vi have kun sluttet os subsidiairt dertil forsaavidt, at, naar vi havde Valget imellem dette Forslag og Regjeringens, saa vilde vi hellere have det første, og jeg skal sige de Herrer hvorfor. Det er ikke, fordi vi betragte i og for sig, hvad Realiteten angaaer, Fleertallets Forslag for bedre end Regjeringens, men det er, fordi det dog altid er formelt bedre, fordi det dog der ikke saaledes ligefrem med mathematisk Sikkerhed er givet, at de fremsatte Skatteregler ikke kunne virke ligeligt, saaledes som det er givet, naar man følger Regjeringens Forslag. Naar man altsaa kun har Valget imellem to Forslag, af hvilke det ene forekommer at være reelt og formelt uheldigt, medens det andet har de samme reelle Mangler, men dog formelt staaer noget heldigere, saa er det naturligt, at man foretrækker det sidste. Men dernæst er der en anden Omstændighed. Regjeringens Forslag har mødt en saadan Modstand, at man maa antage, at Ingen nærer nogen Illusion med Hensyn til det. Med Hensyn derimod til Fleertallets Forslag er det desværre tydeligt, at der er Mange, der troe om dette, at det vil kunne virke paa en nogenlunde heldig Maade; og skulle vi altsaa endelig gjøre yderligere Erfaring og af Skade blive klog, saa lad os gjøre det med en Lov, der, efter hvad der foreligger, staaer paa en saadan Maade illusorisk for Mange i Befolkningen, at det maaffee er nødvendigt at gennemgaae dette Led for at klare for det store